

1075, 1079, 1081—2, 1085—91, 1067, 1083, 1080.

Արժանացողը հայրապետական գոհունակութեան և օրհնութեան.

Կանդակ օրհնութեան յանուն եղբարց Սուեգուկեանց վասն նուիրարերութեանց նոցա. թ. 1030:

— Օրհնութեան յանուն Յովսէփ քահանայի Բունիաթեան Աստրախանցւոյ. թ. 1031:

— Օրհնութեան յանուն Տեսչի հոգևոր դպրանոցի Ն. Նախիջևանի՝ պ. Չարբխանի. թ. 1032:

— Օրհնութեան յանուն հայ ժողովրդեան Սուշավա քաղաքի յաղագս ձեռնադրութեան քահանային իւրեանց. թ. 1068:

— Հնդհանրական յանուն ժողովրդեան թեմին Բեսարաբիոյ՝ ղկարգմանէ Գեոր. Տ. Ներսէս արքեպիսկոպոսի յՍուեգուկեան յԱռաջնորդ թեմին. թ. 1073:

— Մխիթարութեան

Կոնդակ յանուն Տ. Հռիփսիմէի Փէնէր-ճեան վասն մահուան առն նորա աղա Յովակիմայ. թ. 1022:

ԲԱՆԴԱՆԻՍԻ ՍԻՆՕԴԻ ՕՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻՑ.

6 Օգոստ.— Սինօդը նկատելով որ Կուբանեան գաւառի և Չերնօմորեան նահանգի Սուխումեան շրջանի մէջ բնակող գաղթական քահանաներին հեռացնելով ժողովուրդը առանց քահանայի է մնում ղիմեց Կովկասի պր. Կառավարչապետին որպէս ղի մինչև այդ խնդրի կարգադրուիլը առժամանակ թոյլտուութիւն շնորհուի նրանց մնալու:

23 օգոստոս—Ղեռնդ քհ. Բալայեան ղիմելով Սինօդին յայտնել էր թէ Ամաղի ղիւղի վանքն այժմ շատ խանդարեալ վիճակի մէջ է գտնուում պարսիկները զրաւել են նրա հոգերից մի մասը և աղատ կերպով օգտուում են նրանցից: Ղեռնդ քահանան յայտնում է նաև թէ կալուածատէր Ստեփաննոս Եղիա-

զարեանց նոյն վանքին նուիրել է մի վարելահող և պատրաստակամութիւն է ցոյց տալիս նոյն վանքի վանահայրութիւնն ստանձնելու: Խոստանալով թիֆլիսի տնկել այդ հողերում և կարելի եղածին չափ բարեկարգել վանքի վիճակը: Սինօդը ընդունելով այդ առաջարկը՝ հրամայեց նոյն քահանային տեղեկութիւն տալ նուիրուած վարելահողի մասին ստանալ նուիրատուից ընծայագիր աշխատել յետ աւանդ պարսիկների խառն հողերը և հող տանել վանքի բարեկարգութեան:

23 օգոստ.— Շամախու Թահիրքէնտ ղիւղից մահմեդական հաջի Մուրատ Միրզահամաթ-օղլի փափագ յայտնած լինելով ընդունուել Հայաստանեայց ս. Եկեղեցւոյ ծոցը Սինօդը խնդրեց պր. Կառավարչապետի թոյլտուութիւնը:

» — Սինօդը հրամայեց Շամախու Կոնստորիային պր. Կառավարչապետի թիւ 8260, յուլիս 31, թոյլտուութեան համաձայն մկրտութեամբ Հայաստանեայց Ս. Եկեղեցւոյ ծոցն ընդունել Շամախու քաղաքի բնակիչ մահմեդական Հասան Ղուլի-օղլուն:

» — Սինօդը լուծեց Հայրապետեան Հռոմի և անդարձ քարոտած Նհոյեանց Ալէքսանի պսակը, թոյլ տալով Հռոմին կրկին ամուսնանալ:

3. սեպտ.— Հրամայեց Շամախու Կոնստորիային պր. Կառավարչապետի թիւ 9137, օգոստ. 25, թոյլտուութեան համաձայն մկրտութեամբ ընդունել մահմեդական Հասան Զարար օղլուն Հայաստ. ս. Եկեղեցւոյ ղիւղը:

» — Արտօնեց Արսէն վրդ. Ղաւծեանին երկու ամսուայ աղատ բնակութիւն Ռուսաստանում բժշկելու համար կոկորդի հիւանդութիւնը:

10 սեպտ.— Մահմեդական իսմայիլ մաշադի Ալիփանահ մահուան անկողնի մէջ փափագ յայտնած լինելով մկրտուել Հայաստանեայց ս. Եկեղեցւոյ արարողութեամբ և Շուշույ պր. ոսթիկանապետից հեռագրով թոյլտուութիւն ստացած լինելով՝ Սինօդը հրամայեց Պարարաղու Կոնստորիային կատարել մահամերձի խնդիրքը:

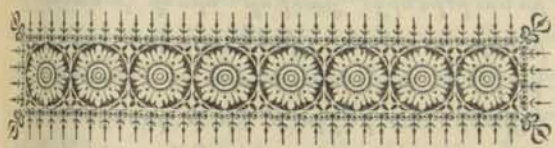
20 սեպտ.— Յակոբ վրդ. Զալպեանց երկու աններելի պսակներ կատարած լինելով՝

Մինօգը կարգադրեց նրան արգելել Սեանի վանքում իսկ նրա դատը յանձնեց Երեանի նահանգական դատարանին:

22 սեպտ.—Պր. Կառավարչապետի 12 սեպտ. թ. 9881 թոյլտուութեան համաձայն հրամայուեց Երեանայ Կոնսիստորիային մկրտութեամբ ընդունել Բուրդ Մատո Պամար օղուն Հայաստ. ս. Եկեղեցւոյ ծոցը:

— Մինօգը Երեանի Դատարանի պրօկուրորի զեկուցումից իմանալով թէ Դիտուար գիւղի Մինաս քահանայ Սաֆարեանցը յանցանքի համար Նախիջևանում բանտարկուած է, զրկեց նրան քահանայական կարգից:

— Մինօգը հրամայեց Գանձապահ Տ. Նղիշ վարդապետին Մայր Աթոռի Միաբանների ցուցակի մէջ անցնել նաև Տ. Հմայեակ վրդ. Տ. Սարգսեանին և Տ. Բազրատ արեղայ վարդապետանցին:

ԿՐՕՆԱԿԱՆ ԲԱԺԻՆ.

ԱՍՏՈՒԾԱՅԻՆ ՀՈԳԻՈՅ ԳՈՐԺՈՒՆԵՐՈՒԹԵԱՆ ՆՁՆՆԵՐԸ.

«Հոգի Տեանն ի վերայ իմ վասն որոյ ևս օծ իսկ զիս անհարամնէ աղիսացս առաքնաց զիս խաղիզ զերեւաց զքողորիւն ևս կուրաց ձևաննէ, արձակէ զվիրաւորս ի քողորիւն, քաղիզ զգարեկան Տեանն ընդունելի»:

Ղուկ. Գ. 18—19:

ՔԻՍՏՈՍ առաջին անգամ իւր մկրտութիւնից հրապարակի վերայ իրրե քարոզիչ յայտնուելուց և հոգեակ ստանալուց յետոյ հայրենի Նազարէթ քա-

ղաքն է եկել, այն տեղը, ուր Նորա մանկութեան խաղաղ օրերն անցան, որտեղից Նա մի քանի տմիս առաջ հեռացել էր իրրե այդ յետ ընկած քաղաքի յետնեալ բնակիչներից մէկը, իրրե մի հասարակ արհեստաւոր: Այժմ Նա ժողովուրդի ուսուցիչն է, բոլորի աչքերը գէպի Նա են դարձած, և վեհ զգացումների որպիսի յուզումով, հրաշարան լեզուի որպիսի շեշտով է արդեօք, որ արտասանուած է Նա այդ խօսքերը. «Հոգի Տեանն ի վերայ իմ...» Արտաքուստ Նորա վերայ մի առանձին փոփոխութիւն չէր եղել, նոյնն էր Նա, ինչ որ Նորուսդէմ զնալուց առաջ՝ նոյն իւրաքանչիւր Նազարէթացու քաջ ծանօթ զիմազծելը, նոյն աղքատիկ հազուատը, նոյն շարժումները, բայց որպիսի մեծ, անսահման փոփոխութիւն Նորա հոգեկան աշխարհում: Թորդանանի ափին Նորա վերայ իջած Հոգին էր, որ այժմ խօսում և գործում էր Նորա մէջ, Նորա գէմքին ու շարժուածքին մի նոր խորհրդաւոր արտայայտութիւն տալիս: Սակայն Հոգին ու նորա խորհրդունքը ծանաչելու համար հոգեւոր տեսողութիւն պէտք է ունենալ, որ պակասում էր Նազարէթացիներին, նոքա այժմ էլ այն էին տեսնում, ինչ որ առաջ, և տեսածով չափում էին նաև անտեսանելին, որի արտաքին տպաւորութիւնը միայն կրում էին և զարմանում: «Ո՛հ սա է որդին Եղիսէփայ» — ինչպէս ուրեմն, ինչպէս է որ այս շնորհալի բաները խօսում է. Եղիսէփի որդին մեր վարդապետը լինի, մարգարէների խոստացած Աստուծոյ օծեալը հանդիսանայ, լինելու բան չէ, մեր անձնասիրութիւնն այդ չի վերցնի: — Նոյն կերպ են մտածում այսօր մեզանից շատերը. Սոսկական մարդ՝ և Աստուած. մի տգէտ հիւսն՝ և բոլոր դարերի համար կեանքի իմաստութեան նախագծողը. մեր սահմանափակ խելքը դորան հասնել չի կարողանում: Մենք ևս աչքով տեսածն ու մաքով ըմբռնածը չափ ենք դարձնում այն աներեղթ Հոգու համար, որ ոչ մի բնական չափի չի ենթարկուում, բայց բարոյական զօրութեամբ ընկճում է մեր հոգին և կենդանի նշաններով խօսում նորա հետ. մինչ յանձին Բրիտանոսի մեր վերայ ներգործող Հոգին ու Նորա զօրութիւնը ծանաչելու համար, պէտք է լաւ